

מ"ת 11699/07/19 - נאיף זניד נגד מדינת ישראל - פמ"ד פלילי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 11699-07-19 ישראל נ' אלדנפירי(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 257528/2019

בפני
העותר
נגד
המשיבה
החלטה

כבוד השופט נסר אבו טהה
נאיף זניד ב"כ עו"ד יוסי לין
מדינת ישראל - פמ"ד פלילי

1. זוהי עתירה לגילוי ראיה חסויה בהתאם לסעיף 4 לפקודת הראיות, במסגרתה עותר המבקש להסיר את החיסיון בנוגע לזהות האדם אשר מסר את המידע ומועד מסירת המידע המתועד בדוח הידיעה שהסיומת שלו 475.

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ביחד עם הנאשמים 1 ו-3, עבירות של ייבוא סמים מסוכנים, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, הסתייעות ברכב לביצוע פשע.

3. לשיטת המבקש, העותר הופלל והוטמן לו פח על ידי המודיע, אשר מסר למשטרה את המידע המודיעיני הקושר אותו לביצוע העבירות. עוד נטען, כי על פי חומר הראיות בתיק, בחור בשם עודה, הוא אשר שלח את העותר ואת הנאשם 1 להביא חומר "מעסל" שהינו טבק חוקי, כאשר בסופו של דבר, נמצא חומר החשוד כסם ברכב בו נסעו העותר ונאשם 1.

העותר כופר בכך שהוא ידע ו/או התכוון להוביל ולהחזיק סם מסוכן, והוא יכול להוכיח את טענתו באמצעות אותו מקור אשר מסר את המידע למשטרה ואשר טמן את המלכודת למבקש.

עוד במסגרת העתירה, נטען, כי בבקשה לצו להאזנת הסתר, ישנם מידעים מודיעיניים אשר יכולים לשפוך אור על מה שאירע, גם חומר זה דרוש להגנת העותר.

במעמד הדיון נמסרה לעיון בית המשפט פתקית עם פרטיו של האדם (המקור) שלשיטת ההגנה קיים חשד שהוא אשר טמן פח לעותר.

4. ב"כ המשיבה מנגד, עתרה לדחות את העתירה, שכן לשיטתה, אין בחשיפת זהות המקור כדי לסייע עמוד 1

להגנת העותר. כך הם פני הדברים גם ביחס לחומרים שנלוו לבקשה לצו האזנת הסתר. עוד נטען, כי להגנה נמסרה פרפרזה כנדרש על פי הפסיקה, למעט זהות מוסר הידיעה ומועד מסירתה.

5. במסגרת הדיון שהתקיים במעמד המשיבה ונציגי המודיעין הרלוונטיים בלבד, נטען, כי העותר בחקירתו תחילה שמר על זכות השתיקה, ובהמשך הצטרף לגרסת הנאשם 1 לכתב האישום, לפיה נשלחו על ידי אדם בשם עודה להבריח טבק מגבול מצרים, מבלי לפרט מיהו אותו עודה.

באשר לבקשת צו האזנת סתר - חמ"ס 375/19 - (סומן על ידי בית המשפט מ/2) - ניתן מענה ממנו עולה, כי לעותר לא היה קשר לתכנים המודיעיניים שנלוו לבקשה. כמו כן, התכנים לא רלוונטיים לחלקו של העותר בכתב האישום.

עוד במסגרת הדיון במעמד צד אחד, נמסר לעיון בית המשפט פרטי המקור, שכן נעשתה השוואה לפרטים שמסר ב"כ העותר לעיון בית המשפט במסגרת הדיון שהתקיים במעמד הצדדים והמסקנה שנתבקשה כי אין התאמה כלל ועיקר.

6. להשלמת התמונה - מותב זה דן בבקשת המעצר של העותר והאחרים, ובמסגרת הדיון לא הייתה מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה לחובת העותר בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, שתמציתן תפיסת העותר והנאשם 1 לאחר מרדף של השוטרים בעקבותיהם, כשברכב בו נסעו נתפסו הסמים. דוחות השוטרים, לרבות אלו ששמרו על קשר עין רציף עד לתפיסת העותר והנאשם 1, תפיסת הסמים, איכונים רלוונטיים לעותר והאחרים. עוד בהקשר זה, העותר תחילה הכחיש את גרסת הנאשם 1, כי נסעו להביא "מעסל" אולם בסוף העימות שנערך ביניהם, אכן אישר כי נסעו להביא את ה"מעסל" האמור.

עוד העותר בחקירתו, הכחיש כי הרכב שייך לו. בניגוד לחקירה אחרת מחודש פברואר, בה נחקר במשטרה וקשר עצמו כבעלים של הרכב. בהמשך חקירתו אישר, כי אכן זהו הרכב השייך לו וביום האירוע נסע, יחד עם הנאשם 1, בהנחייתו של אותו עלום בשם "עודה". עוד הוסיף העותר, כי אינו זוכר לאן בדיוק נסעו בשטח ומה עשו שם. לצד זאת, טען, כי אינו יודע כיצד ברכב היו סמים. (ראה מ"ת 11699-07-19)

7. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים, הן בדיון שהתקיים במעמד הצדדים והן בדיון שהתקיים במעמד צד אחד, וכן לאחר שעיינתי בכלל האסמכתאות הרלוונטיות, וקיבלתי מענה לטעמים שעמד עליהם ב"כ העותר, וכן שקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין העתירה להידחות, וזאת מאחר ולא שוכנעתי שיש בהסרת החיסיון מזהות המקור, כדי להועיל, כהוא זה, להגנת העותר, וביתר שאת, על רקע הטעמים והנימוקים שבבסיס העתירה.

כך הם פני הדברים ביתר שאת, גם ביחס לחומרים הנלווים לצו האזנת הסתר - חמ"ס 375/19, שכן

כלל לא רלוונטיים לעותר ואין בתוכם כדי להועיל להגנתו.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ג כסלו תש"פ, 11 דצמבר 2019, בהעדר
הצדדים.